YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (laajennettu kolmas jaosto)

17 päivänä marraskuuta 1995 *

Asiassa T-330/94,

Salt Union Ltd, englantilainen yhtiö, Cheshire (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan solicitor Jonathan Scott ja solicitor Craig Pouncey, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Georges Baden, 8 boulevard Royal,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Nicholas Khan ja Jean-Paul Keppenne, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii toisaalta kumoamaan 5.8.1994 päivättyyn kirjeeseen sisältyneen päätöksen, jolla komissio antoi kantajalle tiedoksi, ettei se ollut löytänyt perusteita ehdottaakseen EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

aiheellisia toimenpiteitä Alankomaiden alueellisen tukijärjestelmän *Subsidieregeling regionale investeringsprojecten 1991* osalta, ja toisaalta velvoittamaan yhteisön korvaamaan vahingot, joita kantaja katsoo kärsineensä tämän päätöksen vuoksi,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto)

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. P. Briët, sekä tuomarit B. Vesterdorf, K. Lenaerts, P. Lindh ja A. Potocki,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Salt Union Ltd (jäljempänä Salt Union) on nostanut kanteen, jonka se toimitti yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 13.10.1994 ja jossa vaaditaan toisaalta kumoamaan 5.8.1994 päivättyyn kirjeeseen sisältynyt päätös, jossa komissio ilmoitti kantajalle, ettei se ollut löytänyt perusteita ehdottaakseen EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja aiheellisia toimenpiteitä Alankomaiden alueellisen tukijärjestelmän *Subsidieregeling regionale investeringsprojecten 1991* osalta, ja toisaalta velvoittamaan yhteisön korvaamaan vahingot, joita kantaja katsoo kärsineensä tämän päätöksen vuoksi.

2 Erillisellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 19.1.1995 toimittamallaan asiakirjalla komissio on tehnyt prosessiväitteen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu kolmas jaosto) päätti työjärjestyksen 114 artiklan 4 kohdan nojalla lykätä prosessiväitteen ratkaistavaksi lopullisen tuomion yhteydessä.

3 Frima BV (jäljempänä Frima) samoin kuin Verein Deutsche Salzindustrie eV (jäljempänä VDS) ovat jättäneet väliintulohakemuksen, jossa ne pyytävät saada osallistua oikeudenkäyntiin tässä riita-asiassa.

4 Väliintulohakemukset on tehty EY:n tuomioistuimen perussäännön (jäljempänä perussääntö) 37 artiklan perusteella, jota sovelletaan asian käsittelyyn ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa perussäännön 46 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla. Nämä hakemukset täyttävät työjärjestyksen 115 artiklassa esitetyt edellytykset, ja ne on annettu tiedoksi asianosaisille työjärjestyksen 116 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

5 Jaoston puheenjohtaja (kolmas laajennettu jaosto) siirsi väliintulohakemukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi työjärjestyksen 116 artiklan 1 kohdan mukaan.

Friman väliintulohakemus

6 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 22.3.1995 toimittamallaan hakemuksella Frima, alankomaalainen yhtiö, Haag (Alankomaat), edustajanaan asianajaja Tom Ottervanger, Rotterdam, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Zeyen Beghin Feider, Loeff Claeys Verbeke, 67 rue Ermesinde, on pyytänyt

saada jättää väliintulohakemuksen ja osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia.

7 Väliintulohakemuksensa tueksi Frima esittää, että oikeudenkäynnin kohde saattaa epäsuorasti kyseenalaiseksi 12,5 milj. Alankomaiden guldenin (NLG) suuruisen tuen pätevyyden, jonka Alankomaiden hallitus on sille myöntänyt kysymyksessä olevan alueellisen tukijärjestelmän nojalla uuden suolantuotantotehtaan rakentamiseksi Harlingeniin Frieslandiin (Alankomaat). Frima katsoo, että Salt Unionin nostama kumoamiskanne voi mahdollisesti vaikuttaa sen asemaan olennaisella tavalla, siten että kantajalta voitaisiin viedä Alakomaiden viranomaisten sille myöntämä tuki kokonaisuudessaan tai osittain.

8 Salt Union katsoi 10.4.1995 päivätyssä kirjeessä, ettei se esitä huomautuksia Friman väliintulohakemuksen osalta.

9 Komissio katsoi 10.4.1995 päivätyssä kirjeessä, että Frima olisi hyväksyttävä väliintulijaksi, koska Frima on siitä järjestelmästä myönnetyn tuen edunsaajana, jonka osalta kieltäydyttiin toteuttamasta aiheellisia toimenpiteitä, ja siten asian ratkaisu koskee myös Friman oikeutta. Komissio on katsonut lisäksi, että Frima on hyväksytty väliintulijaksi asiassa T-154/94, Comité des salines de France et Compagnie des salins du Midi et des salines de l'Est vastaan komissio, 10.2.1995 annetussa määräyksessä, joka koskee samaa Frimalle myönnettyä tukea (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

10 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että hakijan hyväksymiseksi väliintulijaksi sen käsiteltävänä olevassa asiassa, hakijan on osoitettava perussäännön 37 artiklan mukaisesti, että asian ratkaisu koskee sen oikeutta. Oikeuskäytännön mukaan asian ratkaisu koskee valtion tuen edunsaajan oikeutta tätä tukea koskevassa asiassa (ks. esim. asia T-17/93, Matra Hachette v. komissio, määräys 1.7.1993, 19 ja 20 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa, ja em. asia Comité des salines de France et Compagnie des salins du Midi et des salines de l'Est v. komissio, määräyksen 9 kohta).

11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että Frima on edunsaaja sellaisen Alankomaiden alueellisen tukijärjestelmän perusteella myönnetyn tuen osalta, jota kanteen kohteena oleva päätös koskee. Siten Frima on hyväksyttävä asiassa väliintulijaksi tukemaan komission vaatimuksia.

VDS:n väliintulohakemus

12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 31.3.1995 toimittamallaan hakemuksella VDS, saksalainen yhdistys, Bonn (Saksa), edustajinaan asianajaja Thomas Jestaedt, Düsseldorf, sekä asianajajat Walter Klosterfelde ja Karsten Metzlaff, Hampuri, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Philippe Dupont, 8—10 rue Mathias Hardt, on jättänyt väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen Salt Unionin vaatimuksia.

13 Väliintulohakemuksensa tueksi VDS vetoaa ensinnäkin siihen, että se on kaikkien saksalaisten suolantuottajien yhdistys. Se korostaa toiseksi, että asian ratkaisu koskee sen oikeutta, koska Frimalle Alankomaiden alueellisen tukijärjestelmän perusteella myönnetty tuki johtaisi lisäkapasiteettiin markkinoilla, joilla sen mukaan on jo huomattavaa ylikapasiteettia. Koska Frima ei pystyisi markkinoimaan Alankomaihin kaikkea tuotettua suolaa, se veisi sitä todennäköisesti Saksaan, mikä vaikuttaisi saksalaisten suolantuottajien etuihin.

14 Salt Union ei ole esittänyt huomautuksia VDS:n väliintulohakemukseen asiassa.

15 Komissio on katsonut 24.4.1995 päivätyssä kirjeessään, että hyväksyttäessä VDS väliintulijaksi tässä asiassa se "tukisi täysin kantajan 13.10.1994 nostamassa kanteessaan esittämiä vaatimuksia". Komissio katsoo sitten, että koska VDS:n jäsenet ovat

todennäköisesti Friman kilpailijoita, VDS pitäisi hyväksyä väliintulijaksi siltä osin kuin se tukee Salt Unionin vaatimuksia 5.8.1994 päivättyyn kirjeeseen sisältyneen päätöksen kumoamiseksi. Viitaten yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa 116/77, 124/77 ja 143/77, Amylum ym. vastaan neuvosto ja komissio, 12.4.1978 antamaan tuomioon (Kok. 1978, s. 893) komissio katsoo kuitenkin, että väliintulohakemus on hylättävä siltä osin kuin VDS tukee Salt Unionin vaatimuksia yhteisön velvoittamisesta korvaamaan vahinko, jonka Salt Union arvioi kärsineensä. Komissio katsoo, että VDS:n oikeutta ei koske se, että yhteisöjen tuomioistuin arvioisi, että komissio on vastuussa Salt Unionille aiheutuneesta vahingosta.

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo ensinnäkin, että joka tapauksessa VDS:n väliintuloa ei voida hyväksyä siltä osin kuin väliintulolla pyritään tukemaan Salt Unionin perustamissopimuksen 215 artiklaan perustuvia vaatimuksia Salt Unionin kärsimän vahingon korvaamiseksi. Kuten komissio on aivan oikein katsonut, VDS ei voi väittää, että Salt Unionin näiden vaatimusten hyväksyminen koskee sen itsensä oikeutta varsinaisesti ja välittömästi (em. asia Amylum ym. v. neuvosto ja komissio, määräyksen 9 kohta; asia T-521/93, Atlanta ym. v. neuvosto ja komissio, määräys 14.7.1995, 12 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa, ja asia T-516/93, Pacific Fruit Company v. neuvosto ja komissio, määräys 17.7.1995, 12 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

17 Siltä osin kuin VDS pyrkii väliintulollaan tukemaan Salt Unionin perustamissopimuksen 173 artiklaan perustuvia vaatimuksia 5.8.1994 päivättyyn kirjeeseen sisältyvän päätöksen kumoamiseksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että yhteisöjen tuomioistuinten vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan asian ratkaisu koskee yrityksen oikeutta, jos se on oikeudenkäynnin kohteena olevaa valtion tukea saaneen yrityksen kilpailija (ks. esim. asia C-100/91, Italgrani v. komissio, määräys 26.11.1991, 10 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa; em. asia Comité des salines de France et Compagnie des salins du Midi et des salines de l'Est v. komissio, määräyksen 15 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että VDS on esittänyt riittävän selvästi, että sen jäseninä olevat saksalaiset suolantuottajat ovat Friman kilpailijoita.

18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa vielä, että samoin yhteisöjen tuomioistuinten vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy ilmi, että yhdistyksen oikeutta esiintyä väliintulijana yhteisöjen tuomioistuimissa vireillä olevissa asioissa on arvioitava erityisesti yhdistyksen sääntömääräisen tarkoituksen perusteella (ks. esim. yhdistetyt asiat 41/73, 43—48/73, 50/73, 111/73, 113/73 ja 114/73, Générale sucrière ym. v. komissio, määräys 11.12.1973, Kok. 1973, s. 1465, 5 kohta; asia T-87/92, Kruidvat v. komissio, määräys 8.12.1993, Kok. 1993, s. II-1369, 12 kohta, ja em. asia Comité des salines de France et Compagnie des salins du Midi et des salines de l'Est v. komissio, määräyksen 22 kohta).

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että VDS:n sääntöjen 1 artiklan toisen alakohdan mukaan yhdistyksen tarkoituksena on muun muassa "yleisesti edistää saksalaista suolatuotantoa ja sen jäsenien yhteisiä elinkeinoa koskevia etuja". Samassa artiklassa määrätään, että mainitussa tarkoituksessa VDS:n toimintaan kuuluu "d) vilpillisten kilpailutoimien torjunta" ja "e) suolateollisuuden etujen edustaminen viranomaisissa ja järjestöissä".

20 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että esillä olevan asian ratkaisu vaikuttaa riittävästi VDS:n oikeuteen ottaen huomioon, että sen jäsenet ovat Friman kilpailijoita ja ottaen huomioon sen sääntömääräisen tarkoituksen. Siten VDS on hyväksyttävä väliintulijaksi Salt Unionin vaatimusten tueksi, siltä osin kuin nämä vaatimukset perustuvat perustamissopimuksen 173 artiklaan.

Kieliä koskevista järjestelyistä poikkeamista koskevat vaatimukset

21 Frima ja VDS ovat kumpikin esittäneet pyynnön siitä, että ne voisivat käyttää hollannin ja vastaavasti saksan kieltä suullisessa käsittelyssä.

2 Salt Union on 10.4.1995 päivätyssä kirjeessään ilmoittanut, ettei se esitä huomautuksia Friman pyyntöön hollannin kielen käyttämiseksi suullisessa käsittelyssä. Samoin VDS:n esittämän saman saksan kieltä koskevan pyynnön osalta Salt Union ei ole myöskään esittänyt huomautuksia.

23 Friman hakemuksen osalta komissio katsoo 10.4.1995 päivätyssä kirjeessään, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-74/92, Ladbroke Racing v. komissio, 13.5.1993 antamasta määräyksestä (Kok. 1993, s. II-535, 14 kohta) käy ilmi, että jokaiseen, muun kuin oikeudenkäyntikielen käyttämistä koskevaan hakemukseen on liitettävä yksityiskohtainen ja erityinen perustelu. Koska Friman hakemuksessa ei ole mitään erityisiä perusteita siitä, miksi sille pitäisi sallia hollannin kielen käyttäminen suullisessa käsittelyssä, komissio katsoo, että tämä pyyntö on esitetty epätäydellisenä, ja siten se on hylättävä.

24 VDS:n esittämän hakemuksen osalta komissio katsoo 24.4.1995 päivätyssä kirjeessään, että tämäkään pyyntö ei ole asianmukaisesti perusteltu. Kuitenkin, koska hakemus rajoittuu vain suulliseen käsittelyyn, komissio ei ole esittänyt mitään erityistä huomautusta jättäen näin kysymyksen täysin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harkintaan.

25 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että työjärjestyksen 35 artiklan 3 kohdan neljännessä alakohdassa vapautetaan ainoastaan väliintulevat jäsenvaltiot kantajan työjärjestyksen 35 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaan valitseman oikeudenkäyntikielen käyttämistä koskevasta säännöstä. Kuitenkin työjärjestyksen 35 artiklan 2 kohdan b alakohdassa sallitaan se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi asianosaisen pyynnöstä ja vastapuolta kuultuaan antaa luvan käyttää kokonaan tai osittain oikeudenkäyntikielenä muuta työjärjestyksen 35 artiklan 1 kohdassa mainituista kielistä.

26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että näiden säännösten perusteella on mahdollista sallia väliintulijan käyttää valintansa mukaista kieltä, joka on muu kuin oikeudenkäyntikieli, sillä edellytyksellä, että yhtäältä tämä kieli on työjärjestyksen 35 artiklan 1 kohdassa mainittujen kielten joukossa, ja toisaalta, että tämä ei viivytä oikeudenkäyntiä eikä muutenkaan asianosaisten menettelyä koskevia oikeuksia loukata. Jos kielijärjestelmästä poikkeamista koskevassa pyynnössä tarkoitetaan vain suullista käsittelyä, asianosaisten perustellun vastustuksen puuttuessa näitä kriteerejä on sovellettava joustavasti.

27 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että esillä olevassa asiassa sille ei ole esitetty mitään, minkä vuoksi voitaisiin katsoa, että väliintulijoiden pyytämä poikkeus voisi hidastaa oikeudenkäyntiä tai vahingoittaa asianosaisten menettelyä koskevia oikeuksia.

28 Siten Friman ja VDS:n esittämiin hakemuksiin hollannin kielen ja saksan kielen käyttämisestä suullisessa käsittelyssä on suostuttava.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Frima BV hyväksytään väliintulijaksi tukemaan komission vaatimuksia.

2) Verein Deutsche Salzindustrie eV hyväksytään väliintulijaksi tukemaan Salt Unionin vaatimuksia siltä osin, kuin ne perustuvat perustamissopimuksen 173 artiklaan.

3) Väliintulijoille asetetaan määräaika vaatimuksiaan tukevien perusteiden esittämiseen kirjallisesti.

4) Frima BV:n ja Verein Deutsche Salzindustrie eV:n esittämiin pyyntöihin hollannin ja vastaavasti saksan kielen käyttämisestä suullisessa käsittelyssä suostutaan.

5) Oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta päätetään pääasian yhteydessä.

Annettiin Luxemburgissa 17 päivänä marraskuuta 1995.

H. Jung — kirjaaja

C. P. Briët — laajennetun kolmannen jaoston puheenjohtaja